

св. Методия и го накарало да пита папата кого трѣбва да слуша за напрѣдъ—да ли св. Методия, или неговитѣ противници, Нѣмскитѣ епископи. Това дало поводъ на папата да повика св. Методия въ Римъ да го сѣди. Св. Методий се явилъ прѣдъ папата и, като му далъ нужднитѣ обяснения по работата си, той го накаралъ въ присѣдствието на епископитѣ да изчете символътъ на вѣрата, къмъ който йоще Римската църква не била направила прибавката *Filioque* (и отъ Сина). Св. Методий сторилъ това и папата го обявилъ за правовѣренъ, а не за еретикъ, какъвто казвало, че билъ Нѣмското духовенство*). Въ сѣщото врѣме папата му позволилъ отъ ново да извършва богослужението на Славянскій языкъ.

Св. Методий се върналъ въ Моравия (въ 880 г.) оправданъ и снабденъ отъ папата съ пълномощно писмо до Святиполка, въ което по край другото се казвало и това: „Нашия братъ св. Методий е правовѣренъ. Той върши Апостолска работа и въ неговитѣ рѣцѣ сѣ дадени отъ Бога и отъ Апостолския (папския) прѣстолъ всички Славянски земи. Когото прокълне той, да бѣде проклѣтъ, а когото освяти, да бѣде святъ“. Въ края на то-

*) Папата постѣпилъ така съ св. Методия чисто по политически, а не по религиозни съображения. Той се побоялъ да не би да изгуби Панония и Моравия, които много клонѣли къмъ Цариградската църква: особенно пѣкъ слѣдъ като се увѣрилъ отъ думитѣ на св. Методия, че Панонскитѣ и Моравски Славяни сѣ много привързани къмъ языкътъ и на родността си.